

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

היין האונגרי

אַני יודע שאין זה יין טוב אונגרישער
כָּלֵל, וְגָעְרוּ בּוֹ וְדָחְפוּ אוֹתוֹ. וְהוּא אָמַר:
הֲלֹא אֲנִי יודע שאין זה יין אונגרישער
כָּלֵל, כִּי הֲלֹא אֲנִי הֵייתִי אֶצֶל יוֹתֵר גָּדוֹל
כָּזֶה וְכוּ' וְהֵם לֹא הִשְׁגִּיחוּ עָלָיו.

וְאָמַר: אָבֵל לְעֵתִיד כְּשִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ אֲזִי
יִדְעוּ. כְּשִׁיתְּנוּ יִין הַמְּשָׁמֵר, אֲזִי לְאַחֲרִים
יֻכְלוּ לְהִטְעוֹת, וְיִתְּנוּ לָהֶם יִין
וְוַאֲלִיחֶשֶׁן סְטְרַאוויצְטִיר וְיֹאמְרוּ לָהֶם
שֶׁהוּא יִין הַטּוֹב הַמְּשָׁמֵר, אָבֵל לְאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמְנוֹ לֹא יֻכְלוּ לְהִטְעוֹת כִּי אֲנַחְנוּ
טַעַמְנוּ הֵיין הַטּוֹב וְכוּ':

אָמַר מְשַׁל, שְׁפַעַם אַחַת נָסַע סוּחַר
גָּדוֹל עִם יִין טוֹב אונגרישער [אונגרי].
פַּעַם אַחַת אָמַר הַמְּשַׁרֵּת וְהַבַּעַל-
עֲגָלָה לְהַבַּעַל הַבֵּית: הֲלֹא אֲנִי נוֹסְעִים
בְּדֶרֶךְ הַזֶּה עִם הֵיין הַזֶּה, וְאֲנִי סוֹבְלִים
הַצֵּעַר כָּל כָּף, תְּנוּ לָנוּ לְטַעַם מְעַט.
וְנִתֵּן לָהֶם לְטַעַם מְזֵה הֵיין הַטּוֹב.
לְאַחַר יָמִים נִתְגַּלְגַּל שְׂזֵה הַמְּשַׁרֵּת
נִתְוַעַד יַחַד עִם שׂוֹתֵי יִין בְּעִיר קִטְנָה,
וְשָׁתוּ יִין וְשִׁבְּחוּ אוֹתוֹ מְאֹד, וְאָמְרוּ
שֶׁהוּא יִין אונגרישער. אָמַר הַמְּשַׁרֵּת
הַנִּלְ: תְּנוּ לִי לְטַעַם. וְנִתְּנוּ לוֹ. וְאָמַר:

(חיי מוהר"ן ר"ס)

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה ח' - מרב ובן יחיד

עמו, כי לא רצה להניח אותו לנסע לבדו, מחמת שהיה בן יחיד.

ואמר לו אביו: הלא תראה שאסע עמך, ואראה לך שאין בו ממש. ואסרו המרכבה ונסעו. אמר לו אביו: בזה אנסה: אם תנהג כסדר, הוא מן השמים, ואם לאו - אינו מן השמים, ונחזר.

ונסעו ובאו אל גשר קטן, ונפל סוס אחד, והמרכבה נתהפכה וכמעט נטבעו. אמר לו אביו: ראה שאינו מתנהג כסדר, ואין הנסיעה מן השמים, ונחזרו.

וחזר הבן ללמוד, ושוב ראה החסרון שחסר לו ואינו יודע. וחזר והפציר באביו כנ"ל, והכרח לנסע עמו שנית וכשנסעו העמיד אביו הנסיון כבראשונה אם תנהג כסדר.

ונזדמן פשהיו נוסעים ונשברו שני הידות, (שקורין אקסין), ואמר לו אביו: ראה שאינו מתנהג לנו לנסע, כי האם זה דרך הטבע, שישתברו שני האקסין? וכמה פעמים שנסעו עם המרכבה הזאת, ולא נזדמן כזאת. ונחזרו.

וחזר הבן הנ"ל לדרבן, כנ"ל (הינו ללמודו וכו', כנ"ל), ושוב הרגיש החסרון, כנ"ל, והאנשים יעצו אותו לנסע. וחזר לאביו והפציר אותו, כנ"ל, והכרח לנסע עמו עוד.

מעשה ברב אחד, שלא היה לו בנים. אחר-כך היה לו בן יחיד וגדל אותו והשיא אותו, והיה יושב בעליה ולמד כדרך אצל הגבירים,

והיה לומד ומתפלל תמיד, רק שהיה מרגיש בעצמו שחסר לו איזה חסרון, ואינו יודע מהו, ולא היה מרגיש טעם בלמודו ובתפלתו.

וספר לפני שני אנשים בני הנעורים, ונתנו לו עצה שיסע לאותו צדיק. ואותו בן הנ"ל עשה מצוה שבא עלידה לבחינת מאור הקטן.

והלך אותו הבן יחיד וספר לאביו, באשר שאינו מרגיש טעם בעבודתו, כנ"ל וחסר לו, ואינו יודע מהו. בכך הוא רוצה לנסע לאותו צדיק.

והשיב לו אביו: איך אתה. בא לנסע אליו? הלא אתה למדן יותר ממנו ומיחס יותר ממנו? לא נאה לך לנסע אליו, כלה מדרך זו! עד שמנע אותו לנסע.

וחזר ללמודו ושוב הרגיש חסרון, כנ"ל, והתיעץ שוב עם אותן האנשים הנ"ל, ויעצו אותו כמקדם לנסע להצדיק, ושוב הלך לאביו, והטה אותו אביו ומנע אותו כנ"ל. וכן היה כמה פעמים.

והבן הנ"ל היה מרגיש שחסר לו, והיה מתגעגע מאד למלאות חסרונו, ולא ידע מהו, כנ"ל, ובא עוד לאביו והפציר בו, עד שהכרח אביו לנסע

וּפְתַח פִּיּוֹ וְאָמַר לוֹ: אִם תִּרְצֶה, אֵהְיֶה בּוֹלֵעַ
אוֹתָךְ. אָמַר לוֹ: מָה אַתָּה מְדַבֵּר?
הַשֵּׁיב לוֹ: זְכוֹר אֶתָּה, כְּשִׁנְסַעְתָּ עִם בְּנֵי.
וּבַתְּחִלָּה נָפַל סוּס עַל הַגֶּשֶׁר וַחֲזַרְתָּ. אַחֲר־כֵּן
נִשְׁבְּרוּ הָאֲקִסִּין, אַחֲר־כֵּן פָּגַעְתָּ בִּי, וְאָמַרְתִּי לָךְ
שֶׁהוּא קָל.

וּמֵאַחַר שִׁפְטַרְתִּי אוֹתוֹ, אֶת בְּנֵי, עֲכָשׁוּ אֶתָּה
רְשָׁאֵי לְנִסְעֵי, כִּי הוּא הָיָה בְּחִינַת מְאוֹר הַקָּטָן,
וְהַצְדִּיק הַנִּלְוֵה הוּא בְּחִינַת מְאוֹר הַגָּדוֹל, וְאִם הָיוּ
מִתּוֹעֲדִים יַחַד, הָיָה בָּא מְשִׁיחַ; וְכִיּוֹן שִׁפְטַרְתִּי
אוֹתוֹ, אֶתָּה רְשָׁאֵי לְנִסְעֵי.

וּבַתּוֹךְ דְּבַרְיֵי נַעֲלָם, וְלֹא הָיָה לוֹ עִם מִי לְדַבֵּר.
וְנִסְעַתָּה רַב אֶל הַצְדִּיק וְצַעֲקָה: חֲבַל! חֲבַל! חֲבַל עַל
דַּאֲבָדִין וְלֹא מִשְׁתַּכַּחֵין!

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יֹשֵׁב נְדַחֵינוּ בְּקָרוֹב, אָמֵן.

וְזֶה הַסּוּחַר הַנִּלְוֵה הִיָּה הַס"מ (הַסְמ"ךְ-מ"ם)
בְּעֶצְמוֹ (שֶׁנִּדְמָה לְסוּחַר וְהִטְעָה אוֹתָם, וְאַחֲר־כֵּן, כְּשִׁפְגַע
שְׁנֵי בְּהָרֵב הַנִּלְוֵה, הַתְגַּרָּה עִמּוֹ הוּא בְּעֶצְמוֹ עַל אֲשֶׁר שָׁמַע
לְעֻצָּתוֹ, כִּי כֵן דִּרְכּוֹ, כִּידוּעַ),

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יֹצִילֵנוּ.

וְאָמַר לוֹ הֲבֵן שְׁלֹא נַעֲמַד עוֹד עַל נְסִיּוֹן כְּזֶה, כִּי
זֶה דֶּרֶךְ הַטְּבַע, שְׁנוּפֵל סוּס לְפַעֲמִים, או
שְׁנִשְׁתַּבְּרִין הָאֲקִסִּין, אִם לֹא שְׁיֵהְיֶה אֵיזָה דְּבַר
מְרַגֵּשׁ מְאֹד. וְנִסְעוּ וּבָאוּ לְקַרְעֻטְשִׁמְעַ לְלוֹן,
וּמֵצְאוּ שָׁם סוּחַר, וְהַתְּחִילוּ לְסַפֵּר עִמּוֹ כְּדֶרֶךְ
הַסּוּחַרִּים, וְלֹא גָלוּ לוֹ שֶׁהֵם נוֹסְעִים לְשָׁם, כִּי
הָרַב הָיָה מִתְבַּיֵּשׁ בְּעֶצְמוֹ לּוֹמַר שְׁנוּסַע לְאוֹתוֹ
הַצְדִּיק, וְהָיוּ מְדַבְּרִים מֵעֵסְקֵי הָעוֹלָם, עַד שֶׁבְּסִבּוּב
הַדְּבָרִים הִגִּיעוּ לְסַפֵּר מִצְדִּיקִים, הֵיכָן נִמְצְאוּ
צְדִיקִים, וְסַפֵּר לָהֶם שֶׁשָׁם נִמְצָא צְדִיק, וְשָׁם,
וְשָׁם, וְהַתְּחִילוּ הֵם לְדַבֵּר מִהַצְדִּיק שֶׁנִּסְעוּ אֵלָיו.
הַשֵּׁיב לָהֶם: זֶה? (בְּלִשׁוֹן תַּמָּה) הֲלֹא קָל הוּא, כִּי
אֲנִי נוֹסַע עֲכָשׁוּ מִמְּנוֹ, וְאֲנִי הֵייתִי שָׁם, שֶׁהָיָה
עוֹבֵר עֲבָרָה. עֲנֵה אָבִיו וְאָמַר לְבָנוֹ: הֲרֵאִיתָ, בְּנִי,
מִה שָׁזָה הַסּוּחַר מְסַפֵּר לְפִי תָמוּ: וְהֵלֵא הוּא
נוֹסַע מְשָׁם. וַחֲזְרוּ לְבֵיתָם.

וְנִפְטַר אוֹתוֹ הַבֵּן, וּבָא בְּחִלּוּם לְהָרַב הַנִּלְוֵה
אָבִיו, וְרָאָה אוֹתוֹ שֶׁהָיָה עוֹמֵד בְּכַעַס גָּדוֹל וְשָׁאַל
אוֹתוֹ: לָמָּה אַתָּה בְּכַעַס כָּל-כֵּן?

וְהַשֵּׁיב לוֹ שִׁיָּסַע לְאוֹתוֹ הַצְדִּיק הַנִּלְוֵה (שֶׁרָצָה לְנִסְעַ
עִם בְּנֵי אֵלָיו, כַּנִּלְוֵה), וְהוּא יִגִּיד לָךְ עַל מָה אֲנִי בְּכַעַס.
וְהַקִּיץ, וְאָמַר שֶׁמְקַרָּה הוּא. אַחֲר־כֵּן חָלַם לוֹ עוֹד
כַּנִּלְוֵה, וְאָמַר שֶׁהוּא גַם-כֵּן חָלּוּם שָׂוָא, וְכֵן עַד
שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים. וְהַבֵּין: הֲלֹא דְבַר הוּא. וְנִסְעַ לְשָׁם.
וּפָגַע בְּהַדְרָךְ אֶת הַסּוּחַר שֶׁפָּגַע מִקֶּדֶם, בְּעַת
שֶׁנִּסְעַ עִם בָּנוּ, וְהִפִּיר אוֹתוֹ וְאָמַר לוֹ: הֲלֹא
אַתָּה הוּא שֶׁרֵאִיתִיךָ בְּאוֹתוֹ הַקַּרְעֻטְשִׁמְעַ?
וְהַשֵּׁיב לוֹ: בּוֹדָאֵי רֵאִיתָ אוֹתִי.

שאלות לחידודא

כחן 38אך:

מעשה ד' מרב ובן יהיד

- א. מה סיפר להם הסוחר על אותו צדיק?
 - שהוא בחינת המאור הגדול.
 - הוא קל ועבר עבירה.
 - שהוא צדיק גדול מאוד.
- ב. מה קרה לרב, בדרך לצדיק, לאחר החלוס?
 - נפל סוס אחד וכמעט נטבעו.
 - פגש את הסוחר.
 - נשברו שני הידות של המרכבה.
- ג. מה היה קורה אם הבן היה נפגש עם הצדיק?
 - היה נבנה הבית המקדש.
 - היה בא משיח.
 - היה למדן יותר.
- ד. מה צעק הרב כשהגיע לצדיק?
 - אין שום יאוש בעולם כלל.
 - חבל, חבל.
 - תן לי דרך תשובה.
- ה. האם למדת את המעשה השבוע?
 - כן
 - לא
 - חלק

- א. מה היה חסר לבן יחיד?
 - לא היה יכול ללמוד.
 - לא היה מרגיש טעם בלימודו ובתפילתו.
 - לא היה יכול להתפלל.
- ב. איזה עצה קיבל?
 - לנסוע לאותו צדיק.
 - ללמוד חזק יותר.
 - לעשות חסד עם הזולת.
- ג. ע"י איזה מצוה הגיע הבן לבחינה "מאור הקטן"?
 - למד הרבה שעות רצופות.
 - התפלל בכוונה ובדביקות.
 - רבינו לא פירש איזה מצוה.
- ד. מה ענה לו אביו כשביקש לנסוע לצדיק?
 - אתה למדן יותר ממנו.
 - אתה מיוחס יותר ממנו.
 - שתי התשובות נכונות.
- ה. מה קרה בפעם השניה בדרכם לצדיק?
 - נפל סוס אחד וכמעט נטבעו.
 - פגשו את הסוחר באכסניא.
 - נשברו שני הידות של המרכבה.

השם יתברך ישיב נדחנו בקרוב אמן

בעזמת המעשה

היכן רואים במעשה זו - ש לדור בעליה הוא טוב יותר לעבודות הבורא מלדור בבית תחתון. (המידות, בית)?

תשובות על מעשה ז' מזבוב ועכביש (2)

מי רץ? הַסִּמְּךָ מִ"ם - ומי צעק? הַסִּמְּךָ מִ"ם - ומי הלך לו? הַסִּמְּךָ מִ"ם - ומי שחק? הַסִּמְּךָ מִ"ם

זכה בהגולה

יעקב סטארט - בית שמש

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגולה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com